

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Itālijas Republikā iesniedza 2004. gada 12. maijā

(Lieta C-211/04)

(2004/C 179/16)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 12. maijā ir iesniegta izskatīšanai prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Itālijas Republika, kuru pārstāv Ivo Maria Braguglia, pārstāvis, kam palīdz Maurizio Fiorilli, Avvocato dello Stato.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt par spēkā neesošu Komisijas Regulu (EK) Nr. 316/2004⁽¹⁾ par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 753/2002⁽²⁾, ar ko paredz konkrētus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1493/1999⁽³⁾ piemērošanai attiecībā uz konkrētu vīna nozares produktu aprakstu, apzīmējumu, noformējumu un aizsardzību, it īpaši grozījumus Regulas Nr. 753/2002 24., 36. un 37. pantā attiecībā uz tradicionālo apzīmējumu aizsardzību.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apgalvo, ka regula, kas groza Regulu Nr. 753/2002, ir atzīstama par spēkā neesošu, jo:

- Regulas ieviešanas procedūra ir nelikumīga procesuālo noteikumu neievērošanas dēļ un tiesību tikt efektīvi uzklautam pārkāpuma dēļ;
- nav izsvērtas Kopienas ražotāju intereses salīdzinājumā ar ārpus Kopienas ražotāju interesēm;
- Padomes noteikumi faktiski netiek īstenoti un tiek pārkāpti;
- pārkāpta Līguma par intelektuālā īpašuma tiesību aspektiem saistībā ar tirdzniecību (TRIPS) 24. panta 3. daļa.

⁽¹⁾ OV L 55, 2004., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 118, 2004., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 179, 1999., 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, izteikts ar 2004. gada 8. aprīļa Protodikeio Thessalonikis (Grieķija) rīkojumu lietā K. Adeneler u.c. pret Ellinikos Organismos Galaktos.

(Lieta C-212/04)

(2004/C 179/17)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 8. aprīļa

Protodikeio Thessalonikis (Grieķija) rīkojumu lietā K. Adeneler u. c. pret Ellinikos Organismos Galaktos un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 17. maijā.

Monomeles Protodikeio Thessalonikis (Grieķija) lūdz Tiesu lemt par šādiem prejudiciāliem jautājumiem:

- 1) Vai valsts tiesnesim – cik vien iespējams – ir jāinterpretē valsts tiesības atbilstoši direktīvai, kas valsts iekšējā tiesību sistēmā ir transponēta ar nokavēšanos: a) no brīža, kad direktīva ir stājusies spēkā, vai b) no brīža, kad direktīvas transponēšanas termiņš valsts tiesībās ir iztecējis un transponēšana nav veikta, vai c) no brīža, kad ir stājušies spēkā valsts pasākumi direktīvas transponēšanā?
- 2) Vai 5. klauzulas 1. punkts UNICE, CEEP un EAK noslēgtajā pamat nolīgumā par darbu uz noteiktu laiku, kas veido Padomes Direktīvas 1999/70/EK (OV L 175, 10.7.1999., 43. lpp.) neatņemamu sastāvdaļu, būtu jāinterpretē tā, ka vienkāršs fakts, ka līguma uz noteiktu laiku noslēgšana ir paredzēta likumos un noteikumos, var radīt objektīvu iemeslu, kas attaisno secīgu līguma atjaunošanu vai noslēgšanu uz noteiktu laiku, tāpat kā sakarā ar veiktā darba raksturu, veidu vai īpašībām vai citu līdzīgu iemeslu pēc?
- 3) Vai 5. klauzulas 1. un 2. punkts UNICE, CEEP un EAK noslēgtajā pamat nolīgumā par darbu uz noteiktu laiku, kas veido Padomes Direktīvas 1999/70/EK (OV L 175, 1999., 43. lpp.) neatņemamu sastāvdaļu, var tikt interpretēts tā, ka [nav piemērojamas] valsts tiesību normas, kas paredz, ka uz noteiktu laiku slēgti darba līgumi un darba attiecības ir uzskatāmas par pārmatojamām, tikai tad, ja tās vienu no otras šķir ilgākais 20 darba dienas, un ka ar šiem noteikumiem ieviestā prezumpcija, kas ir darbaņēmēja interesēs, saskaņā ar kuru uz noteiktu laiku slēgtie darba līgumi un darba attiecības ir uzskatāmas par uz nenoteiktu laiku noslēgtām, ja vien tām ir pārmantojamības raksturs, kas būtu jāpamato uz augstāk minētajiem apstākļiem?
- 4) Vai Grieķijas likuma Nr. 2190/1994 21. pantā noteiktais aizliegums pārvērst uz noteiktu laiku noslēgtu līgumu pārmantojamības ceļā par uz nenoteiktu laiku noslēgtu darba līgumu, kas noslēgts, lai realizētu darba devēja izņēmuma vai sezonas vajadzības, bet mērķis ir realizēt pastāvīgas un ilgstošas vajadzības, ir saderīgs ar Kopienas tiesību lietderīgas iedarbības principu un ar 5. klauzulas 1. un 2. punkta un 1. klauzulas kopējo mērķi UNICE, CEEP un EAK noslēgtajā pamat nolīgumā par darbu uz noteiktu laiku, kas veido Padomes Direktīvas 1999/70/EK (OV L 175, 1999., 43. lpp.) neatņemamu sastāvdaļu?